

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl., 30 kr., za en mesec 1 gl., 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl., 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. O pravništvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

V Ljubljani, 9. avgusta.

Pusti dnevi politične suše, ki nij bila nič manjša nego ona v prirodi po nekaterih krajih naše domovine, bližajo se skoro svojemu koncu, vsaj kar se tiče notranje politike. Inavgurovali bodo letos novo parlamentarno sezono deželni zbori, katerih nekateri se bodo sešli še ta mesec, ostali pa, in sicer večina, mej njimi tudi naš kranjski deželni zastop (?), prihodnji mesec september. Južnih dežela deželni zbori, izimši tržaški, bodo zborovati začeli uže meseca avgusta, isto tako tirolski; goriški in štajerski sta sklicana na 14. dan septembra, vsem drugim je sestati se v 24. dan septembra. Zanimljivo je, da deželnemu zboru češkemu in moravskemu nij nič dalje časa odmerjenega, nego — predarlškemu in bukovinskemu, koroškemu, šleskemu in kranjskemu. Ustavaki so uže davno prorokovali, da bodo letos v nekaterih zborih hudi boji, oficijozni listi pa so na to zažugali, da vlada ne bode trpela neplodnih strankarskih preprirov v deželnih zastopih in — domov poslala tiste zборе, kateri ne bodo hoteli pečati se samo z deželno upravo. Ali pojde vzlic temu svarilu povsodi vse gladko, o tem se ne da govoriti naprej, sicer pa se bode itak pokazalo kmalu. Vederemo!

Za zdaj se skoro vse novinarstvo in ne samo avstrijsko, nego tudi inostransko, zlasti nemško in angleško, pa tudi rusko in italijansko v prvej vrsti bavi s sestankom našega in nemškega carja v Gostinu. Temu se nij čuditi, ne zaradi tega, ker je ta sestanek res tako neizmerno važen — mi vsaj mu ne pripisujemo nikakšne izredne važnosti — ampak ker je zdanji čas prvič jako ugoden političnim kombinacijam, in drugič, ker si je židovsko naše

ustavoverno novinarstvo prizadevalo na vso moč, Gostinski sestanek izkoristiti za židovsko-nemški laži-liberalizem. Jednako „liberalni“ prijatelji naših ustavovercev so jim se ve da pritrkavali, oglasili so se pa tudi drugi listi, ki sodijo vse drugače in bolj previdno. Glasila naših intran-sigentov so si neizmerno veliko dobrega obetala od svidenja mogočnih dveh sosednih vladarjev, nadejaje se, da bodo „nemške (!) besede“, ki jih bode naš cesar slišal pri tej priliki, mu tako bobnele po ušesih, da bode kar oglušil za vse, kar nij „nemško“! Presvitli naš gospodar še nikoli nij zatajeval svojega nemštva, niti mu treba nij to storiti, a pravični naš car je tudi izrekel jasno in glasno, da hoče mir imeti mej svojimi narodi, mir, ki ga proizazivljejo in osigurajo jednaka prava. In ravno to ponavlja zdaj novinarskim izjavam v oči „Mähr.-schlesische Corresp.“; zajemaje iz zanesljivega vira, piše ta list, da je potovanje našega cesarja v Gostin v resnici dokaz, da avstrijska vlada nikakor ne misli na „zatiranje“ nemškega življa, nego da mu pusti popolno svobodo poleg tega pa hoče obistiniti ravnopravnost vseh avstrijskih narodov zajamčeno jim po ustavi. To smatra grof Taaffe za svoj nalog, a samo to: meje te zadače neče prekorčiti ni za las. Nemci in Slovani so vsi sinovi jedne države, katera nobednemu ne sme biti mačeha. Nijeden čin zdanje avstrijske vlade nij krivice delal Nemcem, kaj še le, da bil kateri meril na to, narediti iz njih helote!

Tako govori omenjeni list in vsaka beseda je resnična. Nemcem grof Taaffe nij vzel najmanjše stvarice, le Slovanom še skoro ničesar dal nij, kar jim gre. Toliko obrekovane „koncesije“ Slovanom so dozdej zgol obljube. O tem bi se, žal! mnogo dalo govoriti, pa

zdaj še pustimo in potrpiamo, toda jedenkrat bode tudi našega trpljenja konec

Prijazne razmere naše država s silno nemško carevino nam sicer itak morajo biti do cela po godu, dokler tej carevini vrhovne posle opravlja železna roka železnega kancelarja, ki se isto tako, kakor mi v imenu pravega liberalizma bojuje zoper proroke lažnjivega liberalstva po židovskem kroji. Ne dvomimo niti najmanje, da je knez Bismark tako skozi in skozi Nemec, da bi mu ne težilo želodca čisto nič, če bi Nemčija pohrustala avstrijske nemške provincije in za nameček sem ter tja še kak nenemšk kos zemlje: v tem oziru nij prav nobenega razločka mej Bismarkom in našimi iskrenimi prijatelji na apeninskem poluotoku. Toda v zdanjih naših bojih je Bismark naš prirodni zaveznik, na robe pa tudi njemu zdaj ugaja naše prijateljstvo. In ker v politiki odločujejo slučajni interesi, zato je vsakako dobro, da sta si prijateljici Avstrija Nemčija. A to naše prijateljstvo je za Nemčijo in sicer ne le glede notranje, temveč posebno glede vnanje politike vsaj ravno toliko vredno, kakor za nas njeno prijateljstvo. V tem preverjenji nas potrjujejo glasi ruskega novinarstva, kateri ugibljejo, da Nemčija išče zvezo z Avstrijo, ker vé, da se na Rusijo uže ne more zanašati tako nepogojno, kakor prej.

Omenili smo gori našega soseda na jugozapadu. Dolgo uže se kakor morska kača vleče po novinah vest o avstro-italijanskej alijanci. Doslé vzvidelo se nam je pretresanje te konjektуре zgoi časnikarski sport. Posebno kratkočasilo nas je neko poročilo v prvem dunajskem ustavovernem listu, v katerem so bile navedene besede imenitnega italijanskega poslanca, ki je bajé trdil, da bosta morala (laško) ljudstvo in novinarstvo osnovati velikansko agitacijo za

Listek.

Pravična in resnična pisma spectabilisova.

XIX.

Zdaj smo slišali, da se ne smemo prepirati in kregati nič več; pristajem, spectabilis cum voto! Meni je čisto po volji to, ker jaz itak ne trpim in nijsem nikoli trpel tistih „poslanih“ na zadnji strani „Slovenskega Naroda“, v katerih nij bilo nič družega najti, nego polemiko osobno in ostrih besedij tudi včasih. Zdaj se nič več ne bojim ni gospé Pavline Pajkove ni družega koga.

Če bo vender hotel po vsej sili kdo mej svet poslati in priobčiti katero poslano, naj plača inseratno pristojbo, se bo uže s časom tudi naveličal plačevati, in mi vsi drugi, ki

nijmamo „roke ni srca“ na zadnji strani lista in se ne kregamo radi, se bomo rešili domačega prepira mej inserati, k večjemu se bomo dali pod rubriko „dopisi“ ali pa tukaj-le doli pod črto se bomo, da ne zaspimo vsi skupaj, kolikor nas je še živih Slovencev.

Domač prepri dunajske naše nadezne mladine (ne dunajskih peric) je storil, da smo se po vsej pravici in resnici naveličavali takega domačega vojskovanja, ki ne koristi nič, ampak draži in žali brez posebne potrebe.

Ker pa ravno zdaj po tej suši nijmamo nič takega, kar bi dregalo naše živce, se bojim, da bo gospodu uredniku samemu še žal, ka je tako kategorično izrekel sodbo in izjavil, da ga ne interesira in da mu nij nič mar za nobeno domačo prasko, ko bi še tako nedolžna bila, ampak da se kregati ne bi smeli mej seboj nikdar. Res bi lepo bilo in prijetno, ko bi mir vladal mej nami in ko bi si vsi, kar

nas je, dobri bili, ali kdo je kriv naših preprirov, ako nijso uredniki sami, ki sprejemajo v predale lista take članke in dopise, kateri prizazivljejo odgovore, protiodgovore in drugotnice?

V teoriji je lahko reči: ne kregajmo se, bodimo složni, ali v praksi je to čisto drugače, kakor vidimo skoro vsak dan, znamenjuje pa ta živahnost, da ljudje kaj čitajo, da nij govora v apatiji.

Če sodnija sprejme v zapisnik tožbo, mora po vsej pravici in resnici poslušati tudi toženo stranko in jej govoriti dati, kar je potrebno, ravno tako mora tudi urednik po § 19. tiskovne postave sprejeti popravek, če je stvaren, in pri takih „stvarnih“ popravkih pride navadno — osoba na vrh, a stvarnost pod osobo, kakor nas skušnja uči in kakor je splošna navada povsodi, ne samo pri nas.

Vsak teden jedno „poslano“ bi človek še

zvezo Italije in Avstrije, če ne — ne bode nič! Za predpust bi to ne bila preslaba šala. Če bomo mi čakali na italijansko prijateljstvo dotle, kadar se bo za zvezo z nami potezalo italijansko ljudstvo in novinarstvo, to je tisti ljudje, ki na italijanskem delajo javno mnenje, potem — lahko dolgo čakamo! Drugačna pa je stvar po najnovejši novici, da italijanski kralj želi sniti se z našim cesarjem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. avgusta.

Dopisnik z Dunaja v praško „Politik“ pripoveduje, da se bodo v **gospodsko zbornico** imenovali novi udje, „da se bode numerično in intelektualno pomnožila zbornica z možmi, o katerih se vé, da so o političnih, verskih in narodnih vprašanjih enakih mislij s kabinetskim šefom“. Če se to imenovanje uresniči, pomnožila se bode v gospodski zbornici vladna stranka in nasprotna se popolnem potisnila v manjšino, če se prištejejo zmerni možje.

Neznosno je uže to obnašanje **nemško-liberalne** žurnalistike. Ne le da ščujejo dan na dan in napravljajo nemir mej avstrijskimi narodi, ne le da kličejo izdajsko na pomoč Nemčijo, naj pride in naj pogoltno Avstrijo. Nič več uže ni svetlo tem plačanim ljudem. Zdaj jim celo potovanje našega presvetlega vladarja ni po godu. Najraje bi videli, da bi vrli Tirolci in Predareci ne izkazovali vladarju nikake udanosti, da bi se tako obnašali, kakor se obnaša ta izrod na Dunaji. Če izkazujejo Avstriji udani Tirolci svojo ljubezen do presvetlega vladarja, imenuje liberalna žurnalistika to: demonstrancijo. „D. Ztg.“ piše: „Cesarjevo potovanje se je začelo z obiskom glavnega mesta Predarelske. Do zdaj niso imeli klerikalci priložnosti, da bi na kakov način demonstrirali, ker k političnim ekskursom niso dali niti sprejem, niti pozdravni govori povoda.“ Tako govorjenje se mora vsakemu pošteno mislečemu Avstrijcu studiti. — Dr. Herbst bode sklical v 14. dan t. m. svoje volilce v Tešinu, in v 15. dan t. m. v Bensenu. Nemški listi, ki so Herbstu napadali in mu obetali moralčno smrt, se tolažijo, da bode na tem zborovanju Herbst razpravljal le gospodarska vprašanja. Bomo videli!

„Narodni list“ pozivlje v uvodnem članku **Hrvate**, naj ne bodo nedelavni, ker volitve v sabor so pred durmi. „Na nje (Hrvate), pravi „Nar. list“, upira danes oči Dalmacija, Istra, Bosna in Hercegovina. Jedino z rodoljubnim delovanjem, požrtvovanjem in odločnostjo morejo Hrvatje pospešiti celokupnost Hrvatske“. Prihodnje hrvatske volitve v sabor so eminentne važnosti, zato treba, da se takoj začne gibati neodvisna stranka.

Vnanje države.

„Regierungsbote“ priobčuje **ruskega** carja reskript na velikega kneza Mihajla

Nikolajeviča, v katerem se mu zahvaljuje za dolgoletno uspešno službovanje kot namestnik v Kavkazu. Za tem pravi: „Kakor vedno poln osobitega visokega spoštovanja za službo Vaše visokosti, ki ste jo učinili prestolu in domovini, spoznal sem zdaj za dobro, da Vas imenovanjem za predsednika državnemu svetu pokličem za svojega najbližnjega sodelavca v najvišjih državnih poslovih“. — „Golos“ ne sme šest mesecev izhajati, ker je preostro pisal proti knezu bolgarskemu.

Iz **Sofije** se poroča, da je Stojlov izdal naznanilo diplomatskim agentom, v katerem jim javlja, da se je izbrala komisija, ki ima nalog, da reši težavna lastninska vprašanja Mohamedanov v provinci Küstendil. Komisija ta je sestavljena iz dveh Bolgarov in jednega Turka. — Razglasil se je zakon o reorganizaciji žandarmerije.

V **Francoskej** je agitacija velika, stranke se hočejo prekositi v vseh zvižajah. — Vojni minister je dejal, da so glasovi, ki so se raznesli o velikih nemirih v Tuneziji, neresnični. Dejal je, da je v velikih mestih v Tuneziji postalo zopet bolj mirno in da so se glasovi o nemirih le zaradi tega raznesli, da bi se laglje agitiralo.

V **angleškem** parlamentu so prišle tudi na razgovorjanje bolgarske razmere. Dilke je pripovedoval, da je bolgarska vlada zaprla eks-ministra Cankova, ker je na raznih krajih v Bolgariji skliceval politične shode, a potem ga je zopet oprostila, ker je obljubil, da se bode zdrževal na dalje enakih povenjaj. — Gladston je govoril pri banketu govor, v katerem je dejal glede Afganistana, da je Angleška naredila veliko napako, ker je pred tremi leti razdvojila složno in neodvisno deželo. — Pred centralnim kriminalnim sodnim dvorom v Londonu stal je te dni zatoženi 18letni Irec Hickin, ker je baje državnemu tajniku pisal pretilno pismo, v katerem se je zahtevalo, naj odpusti zaprte osebe in da naj odstopi iz službe tajnika, drugače se mora duelirati s piscem, ali pa poginiti kot pes. Hickin je bil osojen v 15 mesečno prisilno delavnico.

Dopisi.

Iz Kranja 6. avgusta. [Izv. dopis] (Požar, pohvala požarne bramb.) Pričakoval sem, da Vam bode navadni Vaš dopisnik poročal o požaru in o groznej nevarnosti, koja je našemu mestu pretila; ker pa tega poročila do zdaj nij, hočem Vam ob kratkem pojasniti, kako velikej opasnosti smo srečno ušli. Pretekli torek o poludveh popoldne vzdignil se je, ko bi trenil, grozovit vihar, prav orkan, in tist hip začel je žalostni glas zvona naznanjati ogenj v mestu. Lehko si je misliti, v kakšnem strahu je bilo vse prebivalstvo, posebno dokler se nij vedlo, kje da gori. Požar nastal je v starem farovškem živinskem hlevu, ki je bil z deskami krit in

nagloma je bil hlev in bližnja drevarnica v plamenu. Takoj, ko se je zvedelo da gori, čul se je tudi klic tukajšnje prostovoljne požarne brambe, katera je zares prav naglo na požarišče prihitela in na vso moč ogenj gasila, ter očitvidno obvarovala, da se ogenj nij razširil nego le na goreča poslopja omejen ostal. Videlo se je tu, kaj zmore združena moč, kaj zmorejo dobra gasilna orodja, posebno pa cevi! Tudi gospod Peter Majdič je brž k ognju poslal svojo ročno brizgalnico, katera je mnogo pripomogla pri gašenju, ker vode nij manjkalo. Ko se je videlo, kako iz petih cevi voda v ogenj duši, pomirilo se je ustrašeno prebivalstvo in menim, da v njegovem imenu govorim, ako na tem mestu požarne brambi za nje naglo in izdatna pomoč pa za neutrudno delo izrekam zasluženo pohvalo.

Ako končno omenjam, da se je pri dozdanih požarih pogrešal tako neobhodno potrební jednotni komando, izražam s tem le željo, da bi društvo jednotni komando vpeljalo in pri požarih tudi strogo držalo se ga, ravno tako, da bi se vsaj neudje društva ne vtikali v dela, ki jim ne pristajo, ali celo v komando se mešali, temveč rajši društvu kot udje pristopili.

W.

Z Hirske Bistrice 7. avgusta. [Izv. dop.] (Požar v Knežaku. G. deželni predsednik.) Velika nesreča, ki je minoli ponedeljek je zadela jedno največjih vasij našega okraja, je uže znana Vašim čitateljem. O polu najstih dopoldne je začelo goreti pri jednej hiši v Knežaku in predno so mogli ljudje s polja domov priteči, bilo je uže pol vasi v ognji, ki se je širil tako hitro, da nij bilo mogoče nič rešiti, še denarji so nekaterim zgoreli. Pogorelo je 38 gospodarjev popolnem, deloma samo nekatera gospodarska poslopja. Sreča v nesreči je bila, da nij bilo tist dan vetra, drugače bi bila upepeljena cela vas, ki šteje okolo 140 števil. Tudi v šoli je bil začel tlak goreti, pa so vender pogasili. Sicer pa nij bilo mogoče gasiti, ker nij skoro nikjer toliko vode, le kake mlake so tu in tam; radi tega menda tudi nij bilo od nikoder nobene brizgalnice; kaj bi bili ž njo brez vode. Reva je strašno velika, ker je zgorela skoro vsa krma za živino, od katere tamošnji prebivalci skoro vse imajo, ker polja jim ne rodijo toliko, da bi se mogli samo s poljskimi pridelki preživeti. Kakor sem čul bilo jih je malo zavarovanih, ker so bili mnogi zbegani po nesrečenej „Sloveniji“, na kojoj se silno togoté.

Takoj še tist dan so brzojavili Knežaka nje svojo nesrečo g. deželnemu predsedniku in

pozobal za silo, ali vsak dan „poslano“ in celo po dva „poslana“, to pač presega naše moči in nevarnost je blizu, da se ne zadavi kateri naročnik, nečem reči čitatelj, ker za čitatelja nenaročnika nas nij toliko strah, ne bi namreč bila izguba za list prevelika, ako bi se res zadavil kateri s kakšnim „poslanim“.

„Poslanih“ se bomo, mislim, lahko iznebili, ako to slavno uredništvo izjavi, da jih ne sprejema brez § 19. tiskovne postave ali brez inseratnega davka. Drugo vprašanje je, kako in kaj tedaj, če se skregamo na prvej ali drugej strani lista in na četrtej mej inserati?

Če se bomo zares skregali in jako zagrizli jeden v drugega, nas niti uredniška košara ne bo sprijaznila in pomirila, ker nam stoji še več orožja na razpolaganje, namreč so v ta namen prikladne „brošurice“, v katerih lahko pove razžaljena stranka vse, kar misli, more razliti ves svoj žolč vanjo in tudi strele sme

metati po protivniku in blato tudi, če strele ne bi pomagale.

Tako in tem načinom sem jasno dokazal, da je urednik „Slovenskega Naroda“ prava reva napram nam, ako zares hočemo inscenirati domač prepir o tem ali onem, n. pr. dali ima akademično društvo „Slovenija“ več grehov, ali jih ima „literarno društvo“ več, kar bi bilo vsekako važno znati.

Mene nikar ne krivite, da osnujem malo revolucijo v naši literarni vojski, kaj še! Rad imam, če smo si dobri, akopram je včasih tudi treba (tako bi rekel g. Levstik) z žarečim železom izžgati kakšno narodno rano ali brez usmiljenja odpiliti suho vejo na našem narodnem drevesu, pa ako je potrebno povedati kedaj katero pravično in resnično, naj jo le pové vsako, jaz jo tudi rad povém, če tudi dobim potlej jedno ali dve po prstih v zahvalo.

Pri vsem tem pa še „poslanega“ nijsem

nikoli napisal in nikjer, samo jednega sem bil napisal lani, ali ga je zavrlo uredništvo in anuliralo tako, da nij bilo mej svet poslano, ampak je ostalo mej papiri Jurčičeve zapuščine. —

Iz tega sledi, da je dobro in praktično za nas, ako uredništvo včasih zavrže in anulira kaj takega, bilo poslano ali ne bilo poslano, ker bi utegnili povodom služiti domačej bitki; samo mi večletni „dobrovoljci“ ne smemo biti tako rahli in vrazljivi, da bi nas vsaka malenkost spravila ob voljo podpirati domačo žurnalistiko, ker ravno žurnalistika nas še kvišku drži, brez nje bi se komaj znalo za Slovence, še sami ne bi znali zase, tako se pa le najdemo jeden drugega.

Pravijo, da je boljša vojska nego mrtvilo, to utegne resnično biti in je resnično po mojem mnenju, dokler gremo složno proti vnanjemu sovražniku, o domačej vojski to ne ve-

ga prosili pomoči. Uže drugi dan se je pripeljal z brzovlakom g. Winkler, da pregleda nesrečo. Opoludne tistega dne se je potem pripeljal g. deželni predsednik z našim g. okrajnim glavarjem tudi v Ilirsko Bistrico. Ker nas je g. deželni predsednik s svojim pohodom čisto iznenadil, nij se moglo pripraviti nič za njegov sprejem. Kakor blisk se je razširila vesela vest po celem Bistrici in po Trnovem, da je g. deželni predsednik tukaj. Takoj so se zbrali nekateri občinski odborniki, sodnijski in davkarski uradniki in duhovniki, da se poklonijo preljubljenemu predsedniku. Žal nam je, da nijmo mogli ničesar za sprejem pripraviti. Ob petih popoldne se je odpeljal visokočestiti g. deželni predsednik s svojim vozom v Št. Peter ter so ga spremili do tja nekateri občinski odborniki, gg. uradniki in druge odlične osebe. Mej „živio“-klici zbranih Ilirčanov in Trnovčanov se je odpeljal preljubljeni in z vsakim prijazni g. Winkler, slovenskega naroda sin. Bog ga nam ohrani mnoga leta!

Notranjski narodni praznik v Dolenjem Logatci.

Doba velikanskih narodnih taborov je uže daleč za nami. Tista gospoda, ki je — sama brez domovine! — skušala in še zdaj skuša, narodu slovenskemu vzeti slovensko njegovo domovino in dragi mu materin jezik, tista gospoda nij rada videla, ko se je njega dni narod v impozantnih trumah in četah pod milim nebom zbiral in slovesno prisegal pri slovenskem svojem imenu, da se ne gane ni za jedno ped, da ne popusti svojega jezika, da ne preneha boriti se za svoje pravo in da hoče z glavo stati za tem narodnim svojim prepričanjem! Tega tista gospoda nij rada videla in tabori — so prestali! Na dobro premišljeno in nameravano škodo kulturno-historičnega in političnega našega razvoja! Ali tabori so tačas uže storili svojo dolžnost in spomin nanje je ostal v narodu pa tudi — hrepenenje po njih. Sosebno v Notranjskeji naši domovini cvela je želja in oglašala se: zberimo se, zberimo narod! In to pogostokrat. Letos storili so notranjski ti rodoljubje odločen korak. Meseca maja, kmalu potem, ko smo bili s tresočim srcem položili dragega našega Jurčiča v zemljo, porodila se je misel, da skušajmo vsaj z vsakoletnim razpisavanjem literarnih nagrad iz „Jurčičeve ustanove“ prikrivati in celiti skraj da brezkončno rano, ki jo je zasekala osoda v mlado naše slovstvo. Ta ideja se je zdela notranjskim rodoljubom primerna in močna

lja; domače vojske se čuvajmo, kolikor moremo, če si pa pri vsej opreznosti pridemo navskriž, sklenimo brž ko mogoče mir in delajmo vsak po svojih močeh v prid domače stvari, a osebna ošabnost naj zgine povsod, varnost in napredek naroda naj bode vsakemu izmeje nas vedno pred očmi in pri srci.

Posvetnega dobička ni nagrade ne bodem obetel nikomur za delovanje na slovenskem literarnem polji, ampak:

„Lovor zeleni neovenljivi nas čaka“

pravi pesnik in ta pesnik je vaš spectabilis in te pesnikove besede imajo povedati, da mi slovenski pisatelji, ki bodemo dobri, mirni in složni, pridemo vsi skupaj po alfabetičnem, če ne po hronologičnem redu v drugo izdanje Jul. pl. Kleimayrove zgodovine slovenskega slovstva, kjer se bode gotovo in čisto brez dvojbe svetilo tudi „kvasično“ ime:

Spectabilis.

dovolj, da dvigne cel notranjski narod po konci! Pokrovitelja in priprošnjika temu lepemu namenu pa bodita prva naša kulturna herosa, sama sveta brata Ciril in Metod! In tako se je za trdno sklenila: „narodna svečanost v spomin sv. bratov Cirila in Metoda, v prid Jurčičevej ustanovi.“ Tabor — se je naredil sam, ker je narod za to!

Od tistega dne, ko je prišla v slovensko deželo vest, da se pripravlja naroden praznik za vse Notranjsko, od tistega dne imeli smo veselo priliko, opazovati neko skrivnostno gibanje v našem narodu notranjskem. In narodne naše nadeje so se morale krepiti, ko smo videli, s kakim ognjem in otročjim veseljem da se naše ljudstvo oprijemlje namenjene si svečanosti. Onim veljavnim narodnim gospodom — bilo jih je blizu 60 —, ki jih je izvrševalni odbor te slavnosti naprosil za poverjenike, nij bilo treba prigovarjati, kamo-li „pritiskati“, da udeležitev bodi obilna! Veselje je bilo odkritosrečno in oni glasovi, vsi za slavnost, nijso bili — kupljeni! Posebno teden pred napovedano svečanostjo, ko so po domačih naših vaséh notranjskih uže veliki plakati naznanjali končno uredbo programa, ko je mož domoljuben kartice za tombolo odajal zavedajočemu se narodu, ko se je dan za dném bližal zaželjenej slavnosti: tedaj tekkel je pogovor in razgovor v družbah notranjskih samo o narodnem prazniku in dneva veselili so se vsi; mi pa smo dobili zavest, da slavnost ta hoče delati čast slovenskemu imenu. In zaisto — danes, ko so nam še vsi prizori te slavnosti tako živo pred očmi, kakor včeraj, ko smo jih gledali in veselo uživali, danes lahko rečemo, da se nijmo motili!

Zakaj pišemo te dolge uvodne vrste? Zato, da se zopet vidi, tako, kakor se je kazalo, za kom da stoji narod naš slovenski in kako da se zaveda! Vi, nemška in nemškutarska gospoda, ki se še nijste naveličali svojih abotnih trditev, da imate narod za seboj, vi še zdaj sami sebi verjamete in druge zapeljujete, češ, da zastopate narod naš in njegovo mnenje, ker imate tisto v nebo vpisano večino v deželnem zboru: vi, gospoda, poskusite jedenkrat, napravljajte vi slavnosti svojim osebam in svojim principom, in videti hočemo... Kaj, ničesar ne bomo videli! Zakaj velik razloček je, ali napravlja slavnosti tujec ali rojak, renegat ali narodnjak — in velik je razloček, ali se preslavlja osebe in ideje take, ki so uže v svojem korenu spredene in ki morejo in hočejo narod zastrepiti ali pa utopiti. Po tem velicem razločku se ravna tudi simpatije in slovensko naše ljudstvo je uže toli vzbujeno, da loči svojega sovražnika od prijatelja svojega. Zato pa je treba samo izvirnih poročil — vprašanje je bilo uže davno rešeno, kdo da sme govoriti v slovenskega naroda imenu in kdo da pozna interese slovenske naše domovine. Narodna svečanost v Dolenjem Logatci, v nedeljo 7. dan tega meseca je v tisočinah tudi izpregovorila, kakšne da so razmere naše in kakšne da nijso! Zato si jo malo natančneje in živejše vtisnimo v spomin!

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Kranjskega deželnega glavarja) imenovanje ustavovercem ne da miru. Zdaj zopet poročajo v svojih glasilih, da ne bode glavar g. baron Apfaltrern, ampak g. grof Thurn. Morebiti so zdaj pravo zadeli! Vlada

je pa tudi neusmiljena, da toliko časa ne uteši njihove radovednosti.

— (Za pogorelce v Cirkljah) pri Kranji je dovolil deželni odbor 500 gld. podpore.

— (Čegavo je bledsko jezero?) Lastnik bledske graščine g. Ruard in erar imela sta tožbo zaradi bledskega jezera; prvi je trdil, da je jezero njegova lastnina, erar pa je menil, da je javno imenje. Višja deželna sodnija je odločila na korist g. Ruarda in obsodila erar, da mora poplačati sodne troške ki znašajo okolo 500 gld. Bledsko jezero je torej privatna lastnina g. Ruarda.

— (Gledé vraničnega prisada na Verijah) se nam piše iz Divače 7. avgusta: Za ostrupljenjem krvi sta umrla doslej dva, bolnih je še 16 osob. Živine je poginilo: 4 goveda, 1 svinja in 1 ovca.

— (Iz Škocijana) se nam poroča, da je bil pri volitvi v krajni šolski svet 7. t. m. mnogozasluženi, posebno pri občinskih potrebah radodarni gospod Pavel Waraun, zdravnik, jednoglasno izvoljen predsednikom, a g. Anton Teršinar, národni graščak, njegovim namestnikom.

— (O dlikovanje). Povodom utelovljenja Vojne Krajine z Hrvatsko dobil je g. Dragotin Lažič, okrajni živinozdravnik v Petrinji, zlati križ za zasluge. Odlikovani, doma iz Laškega trga, je vrl Slovenec, ter zmirom zvest podpornik naše stvari.

Razne vesti.

* (Pri otvorjenji češkega narodnega gledališča) v Pragi se bode igrala 11. septembra opera „Libuša“. Druga predstava bode 12. septembra: „Probuženci“, tretja dne 13. septembra, nova opera: „Črnohorci“. In potem dalje do 28. septembra se bodo igrale nove igre: „Stary vlastenec“, „Dobrodruzi“, „Tvrde palice“, „Selma sedlák“. To bode za Čehe velika narodna slavnost.

* (Črnogorsko pravo.) Do zdaj nij bilo v Črneji gori pisanega prava, bilo je le ponavadno pravo; zdaj hote napraviti kodeks in da ga izdela na podlagi ponavadnega prava, poklican je B. Bogišić v Črno goro, dozdani profesor v Rusiji.

* (Dragocena najdba.) V Weissdorfu na Saali našli so pastirji železen zabojček poln raznih zlatnin v vrednosti 20- do 30.000 mark. Zakopal ga je gotovo kdo mej tridesetletno vojsko, zdaj pa je dež odpral zemljo in ga spravil na dan.

* (Grozna nesreča.) Grozna nesreča se je dogodila te dni v pivovaru v Liesingu. Mlad delavec je šel po deski, ki je peljala čez kotel, ki je bil poln vrelega piva; delavec pa je zgubil ravnotežje, nagnil se in pal v vrelo pivo. Potegnili so ga iz tekočine vsega opečenega in brez zavesti.

* (O te ženske.) Vse hoté uže ženske, kar imajo moški, emancipacija z orjaškimi koraki napreduje. Poskušali so se moški v plavanji, tudi ženske so to storile na Dunaji. Zdaj uže hoté napraviti poseben klub veslalk. Kam pridemo!

Javna zahvala.

Podpisani odbor izreka v imenu celega društva svojo najiskrenejšo zahvalo slavnemu odboru narodne svečanosti v Dolenjem Logatci, katera sijajno izvršila se je dné 7. t. m., sosebno pa vrlim Dolenje Logaškim Slovenkam za nepričakovano ljubeznjivi sprejem ter krasni laborov venec s trakom, katerega pripeti so blagovolile na našo zastavo v vedni spomin in nas vse obilo obdarile s šopki.

Navdušenih src podali smo se mej Vas, dragi, mili nam notranjski Slovenci, vrlé Slovenke, radostnim srcem sledili smo Vašemu preprijaznemu vabilu in danes nam srce polno radosti kipi, ako se spominamo kratkega, a prelepega časa našega bivanja ter razveseljevanja mej Vami. Narodna svečanost v Dole-

njem Logatci nam vsem ostane v najlepšem spominu in zapisati hočemo jo z zlatimi črkami v kroniko našega društva.

Naydušeni in z jednim glasom Vam tedaj ključemo:

Živili notranjski Slovenci, stebri naroda našega, živile ondašnje Slovenke! Živio narod!

V Ljubljani, dne 9. avgusta 1881.

Odbor „Sokolov“.

Tuji.

9. avgusta:

Evropa: Burton iz Bleda. — Haake iz Bradforda. — Sliepevič iz Karlovca.

Pri Sloveni: Sander iz Merana. — Nomšič z Dunaja. — Ivanič iz Reke. — Jenič iz Novega mesta. — Kraus, Mirkovič, Rihtarič iz Zagreba. — Nifergal iz Novega mesta. — Šuntar iz Idrije. — Schapinger iz Fürstkirchena. — Tomazin iz Tista.

Pri Avstrijskem cesarju: Aal iz Nürnberga. — Fische iz Brna. — Friedländer z Dunaja. — Juvanovič iz Trsta. — Onderka iz Idrije. — Vogel iz Lipske.

Pri avstrijskem cesarju: Hallada iz Celja. — Snežičan iz Kamnika. — Štefanič z Dunaja. — Privileggi iz Pirano.

Loterijske srečke.

V Trstu 6. avgusta: 80. 59. 21. 78. 32.

V Lincu 6. avgusta: 19. 73. 82. 48. 76.

Dunajska borza 9. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	77 gld.	90	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	78	90	"
Zlata renta	94	15	"
1860 drž. posojilo	131	75	"
Akije narodne banke	835	"	"
Kreditne akije	366	50	"
London	117	70	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	34	"
C. kr. cekini	5	53	"
Državne marke	57	35	"

Naznanilo.

Zaradi snaženja prostorov ostane kranjska deželna blagajnica od 16. do vštetega 18. avgusta t. l. za strankin promet zaprta.

Od deželne blagajnice kranjske,

v Ljubljani, 8. avg. 1881. (452—1)

Hiša na prodaj.

V Prašah pri Kranji na prodaj je hiša št. 18., kjer je zdaj gostilna in prodajalnica, obokana. Hlev močno zidan. Zraven hiše velik sadni vrt; k hiši pripadati dve njivi 6 mernikov posetve. Hiša stoji pri cesti. Cena hiši je 1600 gld. — Več pove Jože Vrhunec v Kranjskej gori. (435—1)

Dr. Sprangerjeve

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet, pomagajo takoj, če ima človek krč v želodci, migreni, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v prsih, mastno zgago. Telo se hitro očisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč črve in kisline. Davci in tifusu vzamejo vso zlobo in vročino, če se zavživajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar g. J. Svoboda v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj. (247—24)

Oddaja gostilnice.

Gostilna h. št. 16 v Podbrezjah (Birkendorf) blizu železnične postaje Podnart na Gorenjskem se odda za jedno ali več let. — Natančni pogoji se izvedo pri Aleši Pavlinu v Podbrezjah na Gorenjskem. (439—3)

Málin

se daje v najem ali pa se prodaja; tečajev ima pet. Natančneje se zve v Dolu (Zaboršt) št. 1. (449—2)

2000 gld.

leško na leto zaslužijo gostilničarji in kupčevalci. Brošurica fabrikacij velja 3 gld.; dobi se po poštnem podvzetju: F. Schlosser, Trst. (419—16)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE
LE HOUBLON
FRANZOSKI IZDELEK.
!! SVARI SE !!
PRED PONAREJEVANJEM.

Ta papir je pravi samo tedaj, ako ima vsak list znamenje LE HOUBLON in vsak karton spodaj stoječe varstveno znamenje in signaturo.

Cawley Henry
Propriétaire du Brevet.
CAWLEY et HENRY, jedini fabrikantje PARIS.
(153—9)

V Ljubljani, kongresni trg št. 7

prodajale se bodo od danes dalje naslednje reči, na katerih dobroto in nizko ceno posebno opozorujemo. — Za realnost jamči dobro ime naše dolgoletne firme:

KASTNER & OEHLER z DUNAJA.

Velika zaloga trakov, špic in svilenega blaga.

Velika izbirk španskih špic in španskih špicnih robecev. — Bogata zaloga vezenih trakov, vlog in začelih vezenin.

Cene za meter v avstr. velj.

Te se vidijo na blagu in so cené določene.

Platneno blago in blago za hišno opravo.

1/8 Riesen-platno	—15
1/4 Römerstadtsko platno	—20
1/4 Zwittavsko	—20
1/8 Domstädtersko	—20
1/4 Rumburška tkanina v 54 vateln. k.	—28
1/4 Posteljno platno brez šivi	—33
1/4 Atlas-gradel, modni trakovi	—28
1/4 Damast-gradel, najlepši dessines	—36
1/8 Gradei za matrace, trojna vrsta	—36
1/4 Rips za hišno opravo, priljubljeni vzorec	—95
1/4, 1/8, 1/16, 1/32 chiffons od 15 kr. višje.	—31
Cic za hišno opravo, izvrstni vzorec	—15
Brisače, neobeljene	—23
„ oceljane, gorsko platno	—21
Nanking 1/4 širok	—21
Julet bolji kot nanking 1/4 širok	—28
„ 1/4 „	—45
Servijete, dessert	—8
„ mizna oprava	—15
Rutice s pisanim robom	—20
Oxford za srajce, obleko	—17
Kalmuk	—23
Prti h kavi damastni vzorci	—48
Turške rutice	—40
Rutice za prah	—15
Jute tkanina za zagrinjala in hišno opravo	—36
Jute zagrinjala, obrobjena z draperijo	4.75
Mizni prtji, od surovega platna za 60 osob s štirikrat vpognenimi naravnimi franžami	3.20
Garnitura h kavi, modni damast s servijeti	2.63
Pravi francoski Crepes mille fleurs Nouveautés	—38
1/4 Posteljno bombažno platno	—60
Platna za obleko, izvrstna pralna, marin-modra	—37
Platnene rutice, Irlandske	—20
„ s krasnim, prav modnim obrobkom	—25
Rutice za otroke	—5
Platna za obleko, surov Belfast	—26
Belgijska platna, doubilirana	—27

Rutice h kupicam, bordirane	—20
Gradel za hišno opravo, pisan Dessines	—36
Zamet za hišno opravo v vseh bojah, najtežji izber	1.85
Telephon za otroke	—21
Francoski zephir za obleko	—21
Satins za obleko, najnovejši Dessins	—31
Primerjene Creton-obleke	1.70
Bela špicna zagrinjala, velika zaloga od 25 kr. višje.	—
Velika izber mizne oprave posteljnega platna in 54 vatelnih Rumburg-platen.	—
Žensko perilo.	—
Corsette, bogato vezljane	—95
Ženske srajce, bogato olepšane gld. 85, 1.10, 1.40	—95
Ženske hlače	—95
Suknjice z Volants od surovega platna, krasno olepšane	—88
Modno blago.	—
Diagonal pomladna saisona	—23
Barege, gladek in barvan	—15
Trnitno blago	—28
Cvirno modno blago	—28
Beige, čisto volnen, gladak in faconiran	—32
Orleans, črn in barvan	—23
Toulée, mehak in voljan	—36
Rocate, novi, različni vzorci	—46
Mozambik, čisto ovčjevolneno blago	—28
Pralno modno blago, čisto platneno	—36
Cachemir, indijski, vse barve	—83
Imperial-Rayée	—36
Moires, izvrstne vrste	—43
Rizzi-zamet za modne vštike	—90
Mille fleur, letno blago, zadnja moda	—38
Tepihi in sukneno blago.	—
Tepih s krasnim obrobkom	—26
„ Cocos s traki	—36
„ Jaquard	—41
„ Manilla, Seagat	—52
„ Rollandski	—60

Tepih Bambus, Hollandski	—90
Brnsko suknjo za moške obleke in žensko toiletto	1.25
Cvirno blago, sprejano	1.25
Raznosti.	—
Gobelin posteljne odeje z ozkimi progami	2.95
Posteljne odeje, prešite, Rouge in Cachemir	2.75
Piquet-odeje z franžami od gld. 2.95 višje.	—
Milanske svilene pliš-odeje a gld. 3.25 in 5.95.	—
Organtini za podvleko od 68 kr. višje.	—
Bele ženske rokavice	—10
Potni plaidi za gospode in gospe	4.50
Flanela za tla na parketih	—36
Shirting, barvena zaloga	—18
Barchend za podvleko in obleko	—17
Dvojni barchend	—23
Vretenski cvir	—2
Dežniki z jeklenino	—88
„ Cloth s prožilnikom	1.50
„ prima kvaliteta	1.50
„ svileni s tonking-palico in zvoncec	3.—
Senčniki, za gospode	1.30
Solnčniki „ „ platnjeni z obrobkom	1.50
Solnčniki, neizmerno velika izber. Če se jih vzame več, se da odbitok.	—
Srajce za gospode, Oxford	—58
„ „ z gile-prsi	—95
„ „ vezljanimi prsi	1.30
Creton-solnčniki	—90
„ s špicami	1.10
Svileno blago in zameti.	—
Težek angleški patent-zamet	—70
Barvan modni-Rayée-zamet	—90
Faille Double envers Satin, Faille Cachemir v kosih in ostankih.	—
Faille de Lyon, surah in atlas v najnovejših v najnovejših barvah.	—
Primerjene svilene Foulard-obleke	9.50
Ombre-trakovi. — Svilene-špicne-rutice od 60 kr. višje.	—

Razen gori omenjenega blaga so še druge reči na prodaj, ki se pa zaradi pomanjkanja prostora niso posebno naznanile.

Prodajalnica je:

V Ljubljani, kongresni trg št. 7.

(445—3)